

عنوان مقاله:

تاثیر توسکای ییلاقی (*Alnus subcordata*)، بلندمازو (*Quercus castaneifolia*) و زربین (*Cupressus sempervirens* var. *horizontalis*) بر مشخصه های لاشبرگ، خاک و تصاعد دی اکسید کربن

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، دوره 25، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

یحیی کوچ - استادیار، گروه جنگل داری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، نور، ایران

محمدکاظم پارساپور - دانشجوی دکتری جنگلشناسی و اکولوژی جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، نور، ایران

خلاصه مقاله:

پوشش های گیاهی مختلف اثرات متفاوتی بر لاشبرگ و خاک اکوسیستم ها دارند. پژوهش پیش رو با هدف بررسی تاثیر درختان توسکای ییلاقی (*Alnus subcordata* C. A. Mey)، بلندمازو (*Quercus castaneifolia* C. A. Mey) و زربین (*Cupressus sempervirens* L.) بر مشخصه های لاشبرگ، خاک و تصاعد دی اکسید کربن در محدوده طرح جنگل داری نیرنگ- خانیکان نوشهر انجام شد. نمونه برداری از لایه آلی (لاشبرگ) و معدنی (صفر تا ۱۵ سانتی-متری) خاک به صورت منظم- تصادفی انجام شد. مشخصه های کیفی لاشبرگ (کربن و نیتروژن)، جرم مخصوص ظاهری، بافت، رطوبت، اسیدیته، کربن آلی، نیتروژن کل و تصاعد دی اکسید کربن (در دما و رطوبت های مختلف) در آزمایشگاه اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که بیشترین مقدار مشخصه های نیتروژن لاشبرگ، سیلت و اسیدیته خاک به توسکای ییلاقی اختصاص داشت، در حالی که بیشترین مقدار مشخصه های نسبت کربن به نیتروژن لاشبرگ، رطوبت، کربن آلی، نسبت کربن به نیتروژن خاک و تصاعد دی اکسید کربن در بخش زیرین توده زربین مشاهده شد. مقدار بیشتر درصد شن نیز به توده بلندمازو تعلق داشت. در تمام درختان مورد مطالعه، بیشترین مقدار تصاعد دی اکسید کربن در شرایط رطوبت عرصه مشاهده شد و با افزایش دما مقدار تصاعد افزایش یافت. نتایج این پژوهش بر این امر دلالت داشت که جنگل کاری با گونه سوزنی برگ زربین در سطوح وسیع می تواند منجر به افزایش مقدار تصاعد دی اکسید کربن از خاک شود که باید از دیدگاه گرمایش جهانی، در مدیریت اکوسیستم ها مورد توجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

جنگل کاری، دما، رطوبت، کربن، نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1884308>

